

ODPRAWUJĄCY (3) *part praes act*

o prawdopodobnie jasne (*tak w od-*); a jasne.

sg m N odprawujący (1). \diamond *pl N m pers* odprawujący (1). \diamond *D* odprawującym (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wykonujący [co] (3) :

Wyrażenie: »robotę odprawujący« (1): Mediastinus – Pieczuch, Sługa grubą robotę w domu odprawiający. *Calep* 647a.

a. *Wykonujący czynność kultową (2) :*

Wyrażenia: »nabożeństwo odprawujący« (1): ktoby [...] Popom y inszem sługom Nabozęństwo odprawującym gwałt iaki [...] czynił. *ActReg* 17.

»urząd swój [jak] odprawujący« (1): Kąplani vrząd fwoy dobrze odpráwuiący/ dwoiákicy czći godni *WujNT* 1.*Tim* 5 *arg.*

Cf **ODPRAWOWAĆ**